

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне управління Служби безпеки України у м. Києві та Київській області

Слідче управління

пр. Перемоги, 55/2, м. Київ, 03113, телефон (044) 253-82-76, факс (044) 253-26-55
www.ssu.gov.ua, e-mail: gusbu_kiv@ssu.gov.ua, Код ЄДРПОУ 20001792

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру

місто Київ

«29» травня 2024 року

Ст. слідча в ОВС слідчого управління ГУ СБУ у м. Києві та Київській області пані майор юстиції Кременчуцька Ліана Олександрівна, розглянувши матеріали кримінального провадження № 42023110000000109, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань 17.04.2022 за ознаками вчинення кримінальних правопорушень, передбачених ч. 4 ст. 111-1 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для підозри Бузовського Івана Миколайовича, 13.09.1963 р.н. у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 4 ст. 111-1 КК України, керуючись вимогами ст.ст. 29, 40, 42, 276, 277 та 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Бузовського Івана Миколайовича,
13.09.1963 р.н., громадянина України,
уродженця м. Донецьк, проживаючого за
адресою: Луганська обл., Сватівський р-н.,
м. Сватове, пров. Роз'їздний, буд. 32, кв. 1,

про те, що він підозрюється у:

- провадженні господарської діяльності у взаємодії з державою-агресором, незаконними органами влади, створеними на тимчасово окупованій території, у тому числі окупаційною адміністрацією держави-агресора, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 4 ст. 111-1 КК України;

Так, Бузовський І.М., в період часу з 26 липня 2022 року по теперішній час перебуваючи в окупованому м. Сватове Луганської області, достовірно знаючи з розповсюджених у засобах масової інформації та мережі Інтернет повідомлень щодо окупації РФ Сватівського району Луганської області, шляхом добровільного зайняття посад Голови господарства СФГ «ПРОГРЕС-10» та генерального директора ТОВ «АГРОФІРМА «МІЛУВАТСЬКА» провадить господарську діяльність вказаних підприємств у взаємодії з державою-агресором, незаконними органами влади, створеними на тимчасово окупованій території, у тому числі окупаційною адміністрацією держави-

агресора шляхом укладення договорів як з ТОВ, які знаходяться та зареєстровані на тимчасово окупованій території Луганської області, так і з ТОВ, які знаходяться та зареєстровані в РФ.

Так, 24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН).

До складу ООН входять Україна, Російська Федерація та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до частини 4 статті 2 Статуту ООН, усі Члени зазначеної організації утримуються у своїх міжнародних відносинах від загрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності чи політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним з Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 9 грудня 1981 року про неприпустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями – № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки та № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить визначення агресії, встановлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію або втручання будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплені обов'язки держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення або підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербування найманців або посилення таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX) серед іншого визначено, що ознаками агресії є:

- застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави;

- застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.

Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, хоч би який тимчасовий характер вона не мала, що є результатом такого вторгнення або нападу або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або її частини;

- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;

- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;

- напад збройними силами держави на сухопутні, морські чи повітряні сили чи морські та повітряні флоти іншої держави;
- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з державою, що приймає, порушуючи умови, передбачені в угоді або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;
- дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала у розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;
- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, що мають настільки серйозний характер, що це рівнозначно наведеним вище актам, або її значну участь у них.

Жодні міркування будь-якого характеру, будь то політичного, економічного, військового чи іншого характеру не можуть бути виправданням агресії.

Крім того, принципи суверенної рівності, поваги прав, притаманних суверенітету, незастосування сили або загрози силою, непорушності кордонів, територіальної цілісності держав, мирного врегулювання суперечок та невтручання у внутрішні справи держав були закріплені також у Заключному акті Ради з безпеки та співробітництва. серпня 1975 року, який був підписаний СРСР, правонаступником якого є Російська Федерація.

Статтями 1 і 2-III Конвенції про відкриття військових дій від 18 жовтня 1907 року, що вступила в дію 26 січня 1910 року і 7 березня 1955 року визнана СРСР, правонаступником якого є Російська Федерація, передбачено, що військові дії між державами не повинні починатися без попереднього та недвозначного попередження у формі або мотивованого оголошення війни, або ультиматуму з умовним оголошенням війни. Про існування стану війни має бути негайно повідомлено нейтральним державам, і він матиме для них дійсну силу лише після отримання повідомлення.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року (далі – Декларація) зазначено, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту та неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах:

Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди.

24 серпня 1991 року Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки було схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. Відповідно до зазначеного документу, територія України є неподільною та недоторканою.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і Російська Федерація.

Відповідно до пунктів 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 5 грудня 1994 року Російська Федерація, Сполучене Королівство Великобританії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні свої зобов'язання згідно з принципами Заключного акту співробітництву в Європі від 1 серпня 1975 року поважати незалежність, суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язалися утримуватися від загрози силою або її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що жодна їхня зброя ніколи не використовуватиметься проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

Відповідно до пунктів 3, 8 Меморандуму про підтримання миру та стабільності у Співдружності Незалежних Держав від 10 лютого 1995 року, укладеного між державами СНД, серед яких є Україна та Російська Федерація, держави підтвердили непорушність існуючих кордонів одна одної та зобов'язалися виступати проти будь-яких дій, що підривають їх непорушність, а також вирішувати всі суперечки, що виникають з питань кордонів та територій, лише мирними засобами. Держави також зобов'язалися не підтримувати на території інших держав-учасниць сепаратистські рухи, а також сепаратистські режими, якщо вони виникнуть; не встановлювати із нею політичних, економічних та інших зв'язків; не допускати використання ними територій та комунікацій держав-учасниць Співдружності; не надавати їм економічну, фінансову, військову та іншу допомогу.

31 травня 1997 року, відповідно до положень Статуту ООН та зобов'язань згідно із Заклучним актом Наради з безпеки та співробітництва в Європі, Україна та Російська Федерація уклали Договір про дружбу, співпрацю та партнерство між Україною та Російською Федерацією (ратифікований Законом України від 14 січня 1998 року 13/98-ВР та Федеральним Законом Російської Федерації від 2 березня 1999 року № 42 - ФЗ). Відповідно до статей 2 – 3 зазначеного Договору, Російська Федерація зобов'язалася поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів і зобов'язалася будувати відносини одна з одною на основі принципів взаємної поваги, суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, не застосування сили або погрози силою, у тому числі економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, дотримання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальноєвропейських норм міжнародного права.

Відповідно до опису та карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та Російською Федерацією про українсько-російський державний кордон від 28 січня 2003 року (ратифікований Російською Федерацією 22 квітня 2004 року), територія Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, Донецької та Луганської областей належить до території України.

Статтями 1 – 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною та незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною та недоторканою.

Згідно статті 5 Конституції України, носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати та змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народу і не може бути узурповане державою, її органами чи посадовими особами.

Відповідно до статті 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно дотримуватися Конституції України та законів України, не посягати на права та свободи, честь та гідність інших людей.

Статтею 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Відповідно до статей 132 – 134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території. До складу України входять: Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська області, міста Київ та Севастополь. Місто Севастополь має спеціальний статус, Автономна Республіка Крим (далі – АР Крим) є невід'ємною складовою України та в межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішує питання, віднесені до її ведення.

Незважаючи на викладене, діючи з прямим умислом, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи його суспільно небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, в порушення зазначених вище міжнародних нормативно-правових актів, 22 лютого 2022 року Президент Російської Федерації, реалізуючи злочинний план направлений на насильницьку зміну меж території та кордонів України, порушення порядку, встановленого Конституцією України, направив до Ради Федерації звернення про використання Збройних Сил Російської Федерації за межами Російської Федерації, яке було задоволене.

24 лютого 2022 року о 5 годині Президент Російської Федерації оголосив рішення про початок військової операції в Україні.

Того ж дня, близько 05 год. 10 хв. Збройними Силами Російської Федерації, що діяли за наказом керівництва Російської Федерації та Збройних Сил Російської Федерації, здійснено запуск крилатих та балістичних ракет по аеродромах, військових штабах, складах, підрозділах Збройних Сил України та інших військових формувань. Після чого, тоді ж, війська Російської Федерації вдерлися сухопутним шляхом на територію суверенної держави України.

У березні 2022 року Збройними Силами Російської Федерації було окуповано Сватівський район Луганської області.

В той же час, приблизно з березня 2022 року, більш точний час досудовим розслідуванням не встановлений, але не пізніше 26 липня 2022 року, за невстановлених досудовим розслідуванням обставин у громадянина України Бузовського І.М., який достовірно знає з розповсюджених у засобах масової інформації та мережі Інтернет повідомлень про окупацію Збройними Силами Російської Федерації Сватівського району Луганської області, та який перебував на тимчасово окупованій території Сватівського району Луганської області, виник злочинний умисел, спрямований на вчинення кримінально караного діяння, що полягає у провадженні господарської діяльності у взаємодії з державою-агресором, незаконними органами влади, створеними на тимчасово окупованій території, у тому числі окупаційною адміністрацією держави-агресора.

Так, 03 березня 1998 року зареєстровано селянське фермерське господарство «ПРОГРЕС-10», код ЄДРПОУ 25362253, юридична адреса: Україна, Луганська обл., Сватівський р-н, с. Містки, вул. Кооперативна, буд. 37.

Надалі 26 липня 2022 року Бузовський І.М., з метою реалізації вказаного злочинного умислу, діючи за попередньою змовою разом з невстановленими досудовим розслідуванням особами зареєстрував СФГ «ПРОГРЕС-10», мовою оригіналу – «КРЕСТЬЯНСТКОЕ (ФЕРМЕРСКОЕ) ХОЗЯЙСТВО «ПРОГРЕСС-10» в «Департаменті державної реєстрації Міністерства юстиції ЛНР», мовою оригіналу – «Департамент государственной регистрации Министерства юстиции ЛНР» № свідоцтва 22-0000184/2022, основний держаний реєстраційний номер 62201849, адреса реєстрації: «ЛНР», р-н. Сватівський, с. Містки, вул. Кооперативна, буд. 37.

В той же день, 26 липня 2022 року Бузовський І.М., реалізуючи вказаний злочинний умисел, зареєстрував СФГ «ПРОГРЕС-10» в «Державному комітеті статистики «ЛНР», мовою оригіналу – «Государственный комитет статистики ЛНР», реєстраційний номер 62201849.

Основний вид діяльності вказаного СФГ «ПРОГРЕС-10» є вирощування зернових (крім рису), зернових культур і насіння олійних культур, найменування.

Також Бузовський І.М., реалізуючи вказаний злочинний намір, направлений на провадженні господарської діяльності у взаємодії з державою-агресором, незаконними органами влади, створеними на тимчасово окупованій території, у тому числі окупаційною адміністрацією держави-агресора, ініціював та надав згоду на своє призначення на посаду «Керівника СФГ «ПРОГРЕС-10», мовою оригінала - «Руководителя КРЕСТЬЯНСТКОГО (ФЕРМЕРСКОГО) ХОЗЯЙСТВА «ПРОГРЕСС-10», з правом підпису діяти від імені юридичної особи без довіреності.»

08 серпня 2022 року Бузовський І.М., на виконання вказаного злочинного умислу, зареєстрував як «Керівник СФГ «ПРОГРЕС-10», вказане СФГ «ПРОГРЕС-10» в податкових органах «ЛНР» - «Сватівській ОДПІ ДКПЗ ЛНР», мовою оригіналу «Сватовская областная налоговая инспекция Государственного комитета налогов и сборов ЛНР».

Надалі 16 серпня 2022 року, перебуваючи у тимчасово окупованому м. Сватове Луганської області, Бузовський І.М. від імені СФГ «ПРОГРЕС-10», усвідомлюючи протиправність таких дій, будучи обізнаним щодо окупації РФ Сватівського району Луганської області, а також усвідомлюючи суспільну небезпеку своїх дій, від імені директора СФГ «ПРОГРЕС-10», уклав з ТОВ «Слобожанський завод продтоварів», код ЄДРЮО 61141192, в особі директора Мормуля В.В. договір № 16/08-с, а також специфікацію № 1 до вказаного договору.

Відповідно до пп. 1.1 вказаного договору від 16 серпня 2022 року № 16/08-с, предметом договору є продаж СФГ «ПРОГРЕС-10» ТОВ «Слобожанський завод продтоварів» товару: насіння соняшника врожаю 2021 року», кількість товару орієнтовно складає 100 т.

Відповідно до специфікації № 1 до вказаного договору від 16 серпня 2022 року № 16/08-с постачається насіння соняшника в кількості 25 т, по ціні 16 000,00 рос.руб., на загальну суму 400 000,00 рос.руб.

Так, з метою з метою реалізації свого злочинного умислу, Бузовський І.М. підписав в графах «продавець» договір від 16 серпня 2022 року № 16/08-с, а також специфікацію № 1 до вказаного договору, а також с печатку СФГ «ПРОГРЕС-10» на вказаних документах.

В подальшому 18 серпня 2022 року, з метою доведення свого злочинного умислу до кінця, Бузовський І.М. підписав рахунок № 1 щодо продажу СФГ «ПРОГРЕС-10» ТОВ «Слобожанський завод продтоварів» товару: насіння соняшника врожаю 2021 року», в кількості 25 т, по ціні 16 000,00 руб., на загальну суму 400 000,00 рос.руб., а також засвідчив печаткою СФГ «ПРОГРЕС-10» вказаний документ.

Також 02 вересня 2022 року, з метою доведення свого злочинного умислу до кінця, Бузовський І.М., діючи умисно та свідомо, з корисливих мотивів, підписав рахунок № 3 щодо продажу СФГ «ПРОГРЕС-10» ТОВ «Слобожанський завод продтоварів» товару: насіння соняшника врожаю 2021 року» в кількості 50 т, по ціні 16 000,00 рос.руб., на загальну суму 800 000,00 рос.руб., а також засвідчив печаткою СФГ «ПРОГРЕС-10» вказаний документ.

В подальшому 29 листопада 2022 року Бузовський І.М., продовжуючи реалізовувати злочинний умисел, діючи за попередньою змовою з невстановленими досудовим розслідуванням особами, перереєстрував СФГ «ПРОГРЕС-10» на систему оподаткування РФ в «ЛНР», запис в «Єдиному реєстрі юридичних осіб» № ЮЭ9965-23- 34834474, основний держаний реєстраційний номер 1229400073572, адреса реєстрації: «ЛНР», р-н. Сватівський, с. Містки, вул. Кооперативна, буд. 37, реєстраційний орган: «Міжрайонна інспекція Федеративної податкової служби № 1 «ЛНР», чим підтвердив факт, що має юридичне значення.

Також Бузовський І.М. з метою реалізації злочинного умислу, направлено на провадження господарської діяльності у взаємодії з державою-агресором, незаконними органами влади, створеними на тимчасово окупованій території, у тому числі окупаційною адміністрацією держави-агресора, ініціював та надав згоду на своє призначення на посаду Голови господарства

СФГ «ПРОГРЕС-10», з правом підпису діяти від імені юридичної особи без довіреності.

Крім того, 23 березня 2000 року зареєстровано ПП АГРОФІРМА «МІЛУВАТСЬКА», ЄДРПОУ 30906390, юридична адреса: Україна, Луганська обл., Сватівський р-н., с. Мілуватка, вул. Кударя, буд. 1А.

Надалі 26 липня 2022 року Бузовський І.М., з метою реалізації вказаного злочинного умислу, діючи за попередньою змовою разом з невстановленими досудовим розслідуванням особами зареєстрував ПП АГРОФІРМА «МІЛУВАТСЬКА», мовою оригіналу – «ЧАСТНОЕ ПРЕДПРИТИЕ АГРОФИРМА «МЕЛОВАТСКАЯ» в «Департаменті державної реєстрації Міністерства юстиції ЛНР», мовою оригіналу – «Департамент государственной регистрации Министерсва юстиции ЛНР» № свідоцтва 22-0000183/2022, основний держаний реєстраційний номер 62201832, адреса реєстрації: «ЛНР», р-н. Сватівський, с. Мылуватка, вул. Кударя, буд. 1А.

В той же день Бузовський І.М., реалізуючи вказаний злочинний умисел, зареєстрував ПП АГРОФІРМА «МІЛУВАТСЬКА» в «Державному комітеті статистики «ЛНР», мовою оригіналу – «Государственный комитет статистики ЛНР», реєстраційний номер 62201832.

Основний вид діяльності вказаного ПП АГРОФІРМА «МІЛУВАТСЬКА» є вирощування зернових (крім рису), зернових культур і насіння олійних культур.

Також Бузовський І.М., реалізуючи вказаний злочинний намір, направлений на провадження господарської діяльності у взаємодії з державою-агресором, незаконними органами влади, створеними на тимчасово окупованій території, у тому числі окупаційною адміністрацією держави-агресора, ініціював та надав згоду на своє призначення на посаду «Керівника ПП АГРОФІРМА «МІЛУВАТСЬКА».

08 серпня 2022 року за № 226 Бузовський І.М. на виконання злочинного умислу зареєстрував як «Керівник ПП АГРОФІРМА «МІЛУВАТСЬКА», вказане ПП АГРОФІРМА «МІЛУВАТСЬКА» в податкових органах «ЛНР» - «Сватівській ОДП ДКПЗ ЛНР», мовою оригіналу «Сватовская областная налоговая инспекция Государственного комитета налогов и сборов ЛНР».

Надалі, 15 серпня 2022 року перебуваючи у тимчасово окупованому м. Сватове Луганської області, Бузовський І.М. від імені ПП АГРОФІРМА «МІЛУВАТСЬКА», усвідомлюючи протиправність таких дій, будучи обізнаним щодо окупації РФ Сватівського району Луганської області, а також усвідомлюючи суспільну небезпеку своїх дій, від імені директора ПП АГРОФІРМА «МІЛУВАТСЬКА», уклав з ТОВ «Слобожанський завод продтоварів», код ЄДРЮО 61141192, в особі директора Мормуля В.В. договір № 15/08-с, а також специфікацію № 1 до вказаного договору.

Відповідно до пп. 1.1 вказаного договору від 15 серпня 2022 року № 15/08-с, предметом договору є продаж ПП АГРОФІРМА «МІЛУВАТСЬКА» ТОВ «Слобожанський завод продтоварів товару: насіння соняшника врожаю 2021 року», кількість товару орієнтовно складає 100 т.

Відповідно до специфікації № 1 до вказаного договору від 15 серпня 2022 року № 15/08-с постачається насіння соняшника в кількості 25 т, по ціні 16 000,00 рос.руб., на загальну суму 400 000,00 рос.руб.

Так, з метою з метою реалізації свого злочинного умислу, Бузовський І.М. підписав в графах «продавець» договір від 15 серпня 2022 року № 15/08-с, а також специфікацію № 1 до вказаного договору, а також с печатку ПП АГРОФІРМА «МІЛУВАТСЬКА» на вказаних документах.

В подальшому, 17 серпня 2022 року перебуваючи у м. Ростов – на – Дону РФ, Бузовський І.М. від імені ПП АГРОФІРМА «МІЛУВАТСЬКА», усвідомлюючи протиправність таких дій, будучи обізнаним щодо окупації РФ Сватівського району Луганської області, а також усвідомлюючи суспільну небезпеку своїх дій, від імені керівника ПП АГРОФІРМА «МІЛУВАТСЬКА», уклав з ТОВ «Бастон», РФ, код ЄДРЮО 1186196044176, в особі генерального директора Пригорнева П.О. договір № 08/22, а також специфікації № 2 та № 3 до вказаного договору.

Відповідно до пп. 1.1 вказаного договору від 17 серпня 2022 року № 08/22, предметом договору є продаж ПП АГРОФІРМА «МІЛУВАТСЬКА» ТОВ «Бастон» товару: сільгосппродукції власного і іншого виробництва (пшеницю, ячмінь, кукурудзу, насіння соняшника, олія соняшникову та інш.)

Відповідно до п. 3.1. орієнтована сума договору складає 200 000 000,00 рос.руб.

Відповідно до п. 5.1. поставка товару здійснюється кожною окремою партією товару протягом 90 календарних днів з моменту підписання специфікації до вказаного договору.

Відповідно до специфікації № 2 до вказаного договору від 17 серпня 2022 року № 08/22 постачається товар в кількості 2000 т +/-10 %, по ціні 23 000,00 рос.руб. за 1 т, на загальну суму 46 000 000,00 рос.руб.

Відповідно до специфікації № 3 до вказаного договору від 17 серпня 2022 року № 08/22 постачається зразки насіння соняшника для продовольчих цілей, врожаю 2021 року (не посівне) та пшениця на продовольчі цілі 2022 року, кількість товару в зразку – 3,0 кг, загальна вага товару – 6,0 кг, вартість товару 23,00 рос. руб. за 1 кг соняшника і 11,00 рос.руб. за 1 кг пшениці 2022 року, загальна вартість зразків становить 102,00 рос. руб.

В подальшому, 18 серпня 2022 року, з метою доведення свого злочинного умислу до кінця Бузовський І.М. підписав рахунок № 1 щодо продажу ПП АГРОФІРМА «МІЛУВАТСЬКА» ТОВ «Слобожанський завод продтоварів» товару: насіння соняшника врожаю 2021 року», в кількості 25 т, по ціні 16 000,00 рос.руб., на загальну суму 400 000,00 рос.руб., а також засвідчив печаткою ПП АГРОФІРМА «МІЛУВАТСЬКА» вказаний документ.

Крім того, 02 вересня 2022 року, з метою доведення свого злочинного умислу до кінця, Бузовський І.М., діючи умисно та свідомо, з корисливих мотивів, підписав рахунок № 3 щодо продажу ПП АГРОФІРМА «МІЛУВАТСЬКА» ТОВ «Слобожанський завод продтоварів» товару: насіння соняшника врожаю 2021 року», в кількості 50 т, по ціні 16 000,00 рос.руб., на

загальну суму 800 000,00 рос.руб., а також засвідчив печаткою ПП АГРОФІРМА «МІЛУВАТСЬКА» вказаний документ.

В подальшому 29 листопада 2022 року, Бузовський І.М., продовжуючи реалізовувати злочинний умисел, діючи за попередньою змовою з невстановленими досудовим розслідуванням особами, перереєстрував ПП АГРОФІРМА «МІЛУВАТСЬКА» на систему оподаткування РФ в так званій «Луганській Народній Республіці» запис в т.зв. Єдиному реєстрі юридичних осіб № ЮЭ9965-23-52496560, основний державний реєстраційний номер 1229400073561, реєстраційний орган: «Міжрайонна інспекція Федеративної податкової служби № 1 «ЛНР», чим підтвердив факт, що має юридичне значення.

Також Бузовський І.М. з метою реалізації злочинного умислу, направлено на провадження господарської діяльності у взаємодії з державою-агресором, незаконними органами влади, створеними на тимчасово окупованій території, у тому числі окупаційною адміністрацією держави-агресора, ініціював та надав згоду на своє призначення на посаду «Генерального директора ПП АГРОФІРМА «МІЛУВАТСЬКА», з правом підпису діяти від імені юридичної особи без довіреності.

Таким чином Бузовський Іван Миколайович в період часу з 26 липня 2022 року по теперішній час, перебуваючи в окупованому м. Сватове Луганської області, достовірно знаючи з розповсюджених у засобах масової інформації та мережі Інтернет повідомлень щодо окупації РФ Сватівського району Луганської області, шляхом добровільного зайняття посад Голови господарства СФГ «ПРОГРЕС-10» та генерального директора ТОВ «АГРОФІРМА «МІЛУВАТСЬКА» провадить господарську діяльність вказаного підприємства у взаємодії з державою-агресором, незаконними органами влади, створеними на тимчасово окупованій території, у тому числі окупаційною адміністрацією держави-агресора шляхом укладення договорів як з ТОВ, які знаходяться та зареєстровані на тимчасово окупованій території Луганської області, так і з ТОВ, які знаходяться та зареєстровані в РФ.

Таким чином, за викладених вище обставин Бузовський Іван Миколайович підозрюється у провадженні господарської діяльності у взаємодії з державою-агресором, незаконними органами влади, створеними на тимчасово окупованій території, у тому числі окупаційною адміністрацією держави-агресора, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 4 ст. 111-1 КК України.

Старша слідча в ОВС слідчого управління
Головного управління СБ України
у м. Києві та Київській області
пані майор юстиції

Ліана КРЕМЕНЧУЦЬКА

ПОГОДЖЕНО
Прокурор відділу
Київської обласної прокуратури

Євген ЗАВІСТОВСЬКИЙ

Про підозру мені повідомлено та письмове повідомлення про підозру від
 «__» _____ 2024 року отримав
 о «__» год. «__» хвилин «__» _____ 2024 року.

На підставі статті 276 Кримінального процесуального кодексу України підозрюваному Бузовському І.М. невідкладно повідомлені та детально роз'яснені його права, як підозрюваного, передбачені статтею 42 Кримінального процесуального кодексу України, а саме:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені Кримінальним процесуальним кодексом України, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту – мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених Кримінальним процесуальним кодексом України та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 Кримінального процесуального кодексу України;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог Кримінального процесуального кодексу України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 Кримінального процесуального кодексу України, та вимагати відкриття матеріалів, згідно зі статтею 290 Кримінального процесуального кодексу України;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому Кримінальним процесуальним кодексом України;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра не підтвердилася;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Права підозрюваного мені повідомлені та детально роз'яснені, а також пам'ятку про свої процесуальні права та обов'язки, як підозрюваного, одержав «___» _____ 2023 року.

Підозрюваний: _____ / _____ /

Захисник: _____ / _____ /

*Повідомлення про підозру здійснив,
письмове повідомлення про підозру вручив,
права підозрюваному повідомив та роз'яснив, а також
пам'ятку про процесуальні права підозрюваного вручив:*

**Ст. слідча в ОВС слідчого управління
Головного управління СБ України
у м. Києві та Київській області
пані майор юстиції**

Ліана КРЕМЕНЧУЦЬКА